

**Δεν είναι
όνειρο
τρελλό,
δεν είναι
ουτοπία**

**Απ' το θεριό
του φασισμού
θα μας σώσει
η αστυνομία!**

Οκτώβριος 2013, προκήρυξη Νο.13. Κυκλοφορεί με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης **autonome antifa**

επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

Οι φασίστες είναι τρέντυ!

Εκπλήξεις επί εκπλήξεων συγκλονίζουν το πανελλήνιο τις τελευταίες μέρες! Η Χρυσή Αυγή, η μυστηριώδης, τσαμπουκαλεμένη και ταυτόχρονα τόσο της μοδός οργάνωση που με κόπο είχε κατασκευαστεί από τα ΜΜΕ τα τελευταία χρόνια, για κάποιο μυστηριώδη λόγο έπεσε σε δυσμένεια.

Και όπως μας τα λέει η δυσμένεια, τελικά επρόκειτο για ένα μάτσο μαφιόζους ναζιστές. Άσε που πολλοί από αυτούς δεν ήταν καν τρέντυ – ήταν κοντοί, χοντροί και τριχωτοί.

Ιστορίες για μικρά παιδιά! Ιστορίες με λαούς που αφυπνίζονται, με ηγέτες που προβληματίζονται και με μαχόμενους δημοσιογράφους που μέσα σε δέκα μόλις μέρες ανακαλύπτουν καλά κρυμμένες αλήθειες. Πάντως ιστορίες.

Η άνοδος της Χρυσής Αυγής από οργάνωση μισότρελλων περιθωριακών σε διεκδικητή της εξουσίας οργανώθηκε με μέθοδο από το 2009 και μετά. Θυμάστε; Ήταν τα χρόνια του «πολύπαθου Αγίου Παντελεήμονα», του «προβλήματος των μεταναστών» και των Ελλήνων που δεν είναι ρατσιστές (το τελευταίο ισχύει πάντα). Στον Άγιο Παντελεήμονα η Χρυσή Αυγή εμφανίστηκε για να βοηθήσει την εκεί «Επιτροπή Κατοίκων» να γλυτώσει από «το κακό που την τυραννούσε», δηλαδή τους μετανάστες εργάτες. Μέσω Αγίου Παντελεήμονα η Χρυσή Αυγή απέκτησε βήμα στα τηλεοπτικά κανάλια για να μας λέει τη γνώμη της. Τελικά, στον Άγιο Παντελεήμονα, η Χρυσή Αυγή διαμόρφωσε την τελική γλυκύτατη εικόνα της καρπωνόμενη το πολιτικό όφελος από ένα δεκαπενθήμερο ρατσιστικό πογκρόμ με την συμμετοχή της αστυνομίας. Σούμα μέχρι την Άνοιξη του 2011 για την Χρυσή Αυγή: Ο αρχηγός των ελλήνων ναζιστών στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων, δύο νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες, οι πολίτες με το «πρόβλημα» ένωσαν ξανά ασφάλεια και ο δρόμος προς τη δόξα είχε ανοίξει.

Το Α.Τ Αγίου Παντελεήμονα έχει 300 μπάτσους. Ο επί οκτώ χρόνια διοικητής του τμήματος Αγίου Παντελεήμονα, αυτός που διηύθυνε τους 300 μπάτσους που με τη σειρά τους επόπτευαν την αστυνόμευση μιας γειτονιάς τίγκα στα μπουρδέλα και τα κωλόμπαρα, σήμερα διώκεται. Γιατί τελικά δεν τα αστυνόμευε, τους πουλούσε λέει προστασία. Την ίδια περίοδο που αυτός ο καλός άνθρωπος και οι 300 μαφιόζοι υφιστάμενοί του πουλούσαν προστασία στα μαγαζιά του Αγίου Παντελεήμονα, Διοικητής

της Ασφάλειας Αθηνών (αυτός δηλαδή που έστειλε τους Δέλτα, τους ΔΙΑΣ και τους άλλους λεβέντες να προσέχουν μην γίνει καμιά μαλακία και χτυπήσει κανένας πογκρομάκιας νεοναζί) ήταν ο τύπος που μέχρι τις 20 του Σεπτεμβρίου ήταν αρχηγός της Αστυνομίας Νοτίου Ελλάδας και «απομακρύνθηκε» λόγω υποψίας σχέσεων με τη Χρυσή Αυγή. Ο Διοικητής της ΓΑΔΑ και ο Διοικητής του Α.Τ Αγίου Παντελεήμονα ήταν λέει φιλαράκια στην υπηρεσία (ο δεύτερος ήταν τσάτσος του πρώτου).

Προσέξτε τώρα τι πρέπει να πιστέψουμε:

- Ότι οι 300 μπάτσοι του Τ.Α Αγίου Παντελεήμονα δεν ήξεραν τίποτα για όλα αυτά.
- Ότι οι 300 μπάτσοι του τμήματος Αγίου Παντελεήμονα δεν εισέπρατταν ούτε ένα ευρώ από τα 500 ανά μαγαζί και δεκαπενθήμερο που εισέπραττε ο διοικητής τους. (500 x 100 x 2 = 100.000 το μήνα μόνο για 100 μαγαζιά)
- Ότι τα στελέχη της «Επιτροπής Κατοίκων» του Αγίου Παντελεήμονα επίσης δεν τσιμπούσαν ούτε ένα ευρώ από όλα αυτά. Ήταν αγνοί ρατσιστές, ή ακόμη καλύτερα, είχαν «πρόβλημα» και ήθελαν να το λύσουν.
- Ότι τέλος ο διοικητής της ΓΑΔΑ και οι υφιστάμενοί του επίσης δεν είχαν ιδέα για όλα αυτά και επίσης δεν τσιμπούσαν ούτε ένα ευρώ. Τα ΜΑΤ έρχονταν για να προστατεύσουν τους πολυθεσίτες νεοναζί την ώρα διεξαγωγής του πογκρόμ γιατί στη ΓΑΔΑ έβλεπαν πολύ τηλεόραση και είχαν πιστέψει ότι η Χρυσή Αυγή είναι τρέντυ.
- Ότι η επίθεση της αστυνομίας στον αντιεξουσιαστικό χώρο, επίσης δεν είχε σχέση με όλα αυτά. Απλά οι ίδιοι μπάτσοι που πουλούσαν προστασία, στον ελεύθερο χρόνο τους πάλευαν με τη Λερναία Ύδρα της ανομίας. Το ένα ήταν επάγγελμα, το άλλο ήταν χόμπυ.
- Ότι οι δημοσιογράφοι που τώρα προβαίνουν σε «αποκαλύψεις», μέχρι πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα δεν είχαν την παραμικρή ιδέα. Κουβαλούσαν τους ναζιστές μαφιόζους στις εκπομπές τους γιατί... οι ναζιστές τα λέγανε χαριτωμένα.

Και οι επιχειρηματίες της νύχτας είναι τρέντυ

Ο караγκιόζ μπερντές των νεοναζί που τελικά ήταν «εγκληματική οργάνωση», αλλά δεν το ξέραμε, και των μπάτσων που τελικά πουλούσαν προστασία αλλά επίσης δεν το ξέραμε, κρύβει μια ευρύτερη πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι ότι το ίδιο το κράτος, οι ίδιοι οι κρατι-

κοί μηχανισμοί έχουν εδώ και δύο δεκαετίες μετατραπεί σε μαφίες. Είναι μια εξέλιξη που δεν έπεσε από τον ουρανό. Είκοσι χρόνια τώρα ο ελληνικός καπιταλισμός τρέφεται από την εργασία των μεταναστών εργατών, δηλαδή από εργάτες που έχουν μετατραπεί τεχνητά σε παράνομους. Είναι η ανάγκη πειθάρχησης και εισαγωγής αυτών των παράνομων εργατών που έχει μετατρέψει σε μαφίες τόσο τα αφεντικά τους, όσο και εκείνους που δουλειά τους είναι να ελέγχουν την διάκριση μεταξύ νόμιμου και παράνομου, δηλαδή τους μπάτσους. Και εννοούμε όλους τους μπάτσους. Από τον πρώτο διοικητή μέχρι τον τελευταίο καριόλη ΔΙΑΣ που με θράσος μας μοστράρει καθημερινά τη δίτροχη ντίσκο του.

Όπως μάθαμε τελευταία, η επιχείρηση «Άγιος Παντελεήμονας», τα πογκρόμ, οι φόννοι, η εκεί αστυνομική δραστηριοποίηση δεν είχε να κάνει με την αστυνόμευση ή το «πρόβλημα των κατοίκων» αλλά με τον έλεγχο της νύκτας. Δηλαδή, για να το πει κανείς γενικότερα, με την πειθάρχηση των «παράνομων» εργατών που ζούσαν εκεί κατά δεκάδες χιλιάδες. Ε, ο Άγιος Παντελεήμονας δεν είναι το μοναδικό σημείο δραστηριοποίησης του συμπλέγματος αστυνομίας - μαφίας - νεοναζι. Ολόκληρη η χώρα είναι γεμάτη μικρούς και μεγάλους Άγιους Παντελεήμονες. Η αντιναζιστική εκστρατεία του ελληνικού κράτους μας θύμισε μερικά ακόμη κομβικά σημεία, όπως η Νίκαια. Αλλά υπάρχουν πολλά περισσότερα. Στην επαρχία, στα νησιά, στα βαλκανικά βάθη της Μακεδονίας, η συνταγή είναι ίδια: όπου καταναγκαστική πορνεία και μπάτσος, όπου ναρκωτικά και ναζιστής.

Αυτή είναι η πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα. Αυτή θα συνεχίσει να είναι και μετά την κρατική αντιναζιστική εκστρατεία. Γιατί η άνοδος των νεοναζι στην Ελλάδα δεν ήταν ένα ζήτημα «πολιτικό» με την εκλογική έννοια. Η άνοδος των νεοναζι ήταν ένα ζήτημα πολιτικό με την ταξική έννοια. Οι νεοναζι ήταν και είναι ένας από τους τρόπους που δοκιμάστηκαν και δοκιμάζονται για να εκφραστεί πολιτικά η μαφιόζικη φύση του ελληνικού κράτους, της αστυνομίας του, καθώς και του κομματιού της κοινωνίας που στηρίζει αυτό το κράτος και αυτή την αστυνομία. Οι νεοναζι ήταν και είναι μία μέθοδος πολιτικής ηγεμονίας πάνω στην εργασία. Πρώτα των «παράνομων» ξένων και έπειτα, (καθώς η κρίση μετατρέπεται διάφορους από τους ντόπιους σε «περιθωριακούς») και των υπόλοιπων.

Τα προβλήματα του να είσαι τρέντυ

Βέβαια η συγκεκριμένη μέθοδος δεν ήταν δίχως τα προβλήματά της. Για να πούμε ένα, οι νεοναζι αποδείχθηκε δύσκολο να τρομάξουν τους πάντες. Όσο στην τηλεόραση φάνταζαν ανίκητοι και τρομακτικοί, τόσο στον δρόμο μάζευαν τις κλωτσιές τους. Τελικά, αντί να σκορπίσουν τον τρόμο, κατέληξαν να πολώνουν μεγάλα κομμάτια της ελληνικής νεολαίας εναντίον τους. Αντί τα σχολεία να γίνουν λημέρια της Χρυσής Αυγής, όπως προσπαθούσαν να μας πείσουν τόσα χρόνια, πολλά από αυτά απέκτησαν αντιφασιστικούς πυρήνες από μόνα τους (το λέμε γιατί εμείς δεν είμαστε αριστεροί καθηγητές πανεπιστημίου· κυκλοφοράμε και ξέρουμε). Το πρόβλημα εδώ είναι ότι οι μαθητές δεν είναι ακριβώς η κατηγορία του πληθυσμού που μπορεί να στείλει τα ΜΑΤ εναντίον της και γενικώς δεν είναι μια κατηγορία που μπορεί να υπαχθεί σε διαχείριση τύπου «στρατόπεδο συγκέντρωσης», όπως οι «παράνομοι» εργάτες του Αγίου Παντελεήμονα.

Για να πούμε ένα άλλο, οι νεοναζι, από κρατικοί υπάλληλοι που ήταν, καβάλησαν το καλάμι των εκλογών και πήραν αέρα σαν τα μπαλόνια στα πανηγύρια. Για να καταλάβετε τη φάση, στο τέλος, οι ίδιοι άνθρωποι που πριν διοργάνωναν κρυφές συναυλίες με τους «Πογκρόμ», είχαν αρχίσει να έχουν γνώμη μέχρι και για την εξωτερική πολιτική, να προσπαθούν να ξανανοήξουν ζήτημα «Βορείου Ηπείρου», ενώ το ελληνικό κράτος παί-

ζει «Ανατολική Μεσόγειο» και «φιλία με τους βόρειους γείτονες». Μπορεί αυτού του είδους οι ενασχολήσεις των φασιστών να ήταν κάπως αστείες, αλλά το φούσκωμα ήταν γεγονός. Μόνο να φανταστούμε μπορούμε ποιοι, πόσοι και τι βεληκεούς ήταν οι δυσραστημένοι που δημιούργησε αυτό το φούσκωμα εκεί όπου πραγματικά δραστηριοποιούνταν επαγγελματικά οι νεοναζι. Δηλαδή στη μαφία, στην προστασία των κωλόμπαρων και γενικώς στην εκμετάλλευση των «παράνομων» μεταναστών εργατών.

Ολόκληρη την ιστορία δεν θα την μάθουμε ποτέ. Τα σίγουρα πάντως είναι τρία και αν θέλετε πιστέψτε εμάς αντί για την τηλεόραση. Θα είναι λογικό από τη μεριά σας, γιατί εμείς ασχολούμαστε με το θέμα για πολύ περισσότερο καιρό, με πολύ μεγαλύτερη σταθερότητα και δίχως να μας πληρώνει κανένας.

A. Η ιστορία «οι νεοναζι τελικά δεν είναι τρέντυ» ξεκινάει και τελειώνει σε μεταβολές των συσχετισμών ισχύος στο εσωτερικό της ελληνικής αστυνομίας, του ελληνικού κράτους και της ελληνικής μαφίας (που στην πραγματικότητα είναι ένα και το αυτό).

B. Κατά τα άλλα ο φασισμός είναι ήδη εδώ. Οι ζωές μας έχουν κοπεί στο μισό μαζί με τους μισθούς μας και τα συστήματα υγείας και εκπαίδευσης. Μέσα στον Αύγουστο το ελληνικό κράτος ήταν έτοιμο να εμπλακεί σε έναν περιφερειακό πόλεμο αγνώστου εύρους στη Συρία και προφανώς θα το ξανακάνει με κάθε ευκαιρία. Οι μηχανισμοί του ελληνικού κράτους έχουν μετατραπεί σε μαφίες από την κορυφή μέχρι τα νύχια. Ε, όταν έχεις τέτοια μεγαλεία, τι να την κάνεις τη σβάστικα;

Γ. Στα χρόνια που έρχονται, ακόμη και οι προς το παρόν κατάπτυστοι νεοναζι, δεν θα εξαφανιστούν, ίσως ούτε καν ως φυσικά πρόσωπα. Όσοι ελικθούν καταλλήλως θα προωθηθούν, τώρα και με προσώπιο «λαϊκού αγωνιστή» που τα έβαλε με το κράτος για λογαριασμό του έθνους ή καμιά άλλη τέτοια μαλακία.

Κλητσιές στους φασίστες

Εδώ βρισκόμαστε λοιπόν. Το ελληνικό κράτος έχει πάρει το δρόμο για την άβυσσο. Μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας στηρίζει και με τα δύο χέρια. Κι όμως, η κατάσταση δεν είναι εντελώς απελπιστική. Στα χρόνια που ακολούθησαν την ανάδειξη της Χρυσής Αυγής σε κοινοβουλευτική δύναμη, δεν ήταν μόνο το ελληνικό κράτος που έκανε σχέδια. Εμείς, μαζί και άλλοι πολλοί περισσότεροι, στρίμωξαν, στριμώξαμε τους ναζι όπως και όσο μπορούσαν τα χέρια και τα μυαλά μας. Ήταν μια μάχη που έγινε δίχως κρατική ή κομματική ομπρέλα προστασίας, μάχη ενάντια στο ελληνικό κράτος, το παράνομο κεφάλαιο και τους χειρότερους από τους λακέδες τους. Όπως συμβαίνει συνήθως όμως, η ίδια η μάχη ήταν το λιγότερο. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ντόπιοι και ξένοι οργανώθηκαν ενάντια στον φασισμό και μαζί έμαθαν πολλά παραπάνω απ' όσα ήξεραν, όχι μόνο για τον φασισμό, την φύση του και την αντιμετώπισή του, αλλά και για το ελληνικό κράτος και την ιστορία του, για την σημερινή συγκυρία, για την δράση και για την οργάνωση.

Να ποιο είναι το πραγματικό «άκρο» που τόσο απασχολεί τον ακροδεξιό μας πρωθυπουργό. Όλοι αυτοί που αρνούνται να αφήσουν την καπιταλιστική κρίση να τους παραλύσει το μυαλό και τα χέρια. Όλοι αυτοί που αρνούνται να αποδεχθούν αμαχητί την υποτίμησή τους. Αυτοί είναι ο στόχος. Όχι γι' αυτό που είναι, αλλά γι' αυτό που μπορεί να γίνουν.

Ο ελληνικός καπιταλισμός μπορεί να έχει αντίπαλο. Αυτή η συνειδητοποίηση είναι μια μεγάλη επιτυχία. Είδικα για τους σκοτεινούς καιρούς μας. Και δεν πρέπει να την ξεχάσουμε. Δεν θα την ξεχάσουμε.

Οι **autonome antifa** που συζήτησαν, πλήρωσαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που συζητάει και δρα στην Αθήνα.

“**Συνέλευση**”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, άντρες και γυναίκες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“**Αντιφασιστική**”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία· και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας, ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας, είναι τα μπάτζα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα, να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

autonome antifa ★

autonome.antifa@yahoo.com

autonomeantifa77.wordpress.com

